

## Soc mestra de la meva àvia

*L'escola rural Creu del Batlle fa que els infants ensenyin als més grans*

A Catorze parlem de la cultura i la vida. I vetllem per l'educació. Amb l'objectiu de difondre projectes inspiradors d'escoles i instituts del nostre país, encetem la secció *Educar com a Catalunya*. Per participar-hi ens podeu enviar un mail explicant-nos breument el vostre projecte a [participacatorze@gmail.com](mailto:participacatorze@gmail.com)

Descobrim com l'escola rural Creu del Batlle (<http://blocs.xtec.cat/ceipcreudelbatlle/>), en un projecte ideat per les noies estudiants de magisteri que hi feien pràctiques, la Núria Vilagrà (que és qui ens fa l'explicació), la Cinta Arbonès i l'Anna Masip, van proposar als alumnes que ensenyessin als avis a fer anar el mòbil i les tauletes. Una manera de donar confiança als petits i de fer entrar la família (i els veïns) a l'escola.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=cQoilQLasF8>

### **Una escola petita amb relacions grans**

Creu del Batlle és una petita escola rural situada a la partida de Gensana, a pocs quilòmetres de Lleida. Està envoltada de terres destinades a usos agrícoles, amb algunes cases rurals i torres. Això permet que puguem fer activitats en l'àmbit del medi natural, social i cultural, que serien difícils de fer en una escola de ciutat.

Quan vam fer aquest projecte a l'escola hi havia 26 alumnes. Teníem dos grups: el d'infantil i primer de primària, que acabaven el procés de la lecto-escriptura, i per altra banda, el de segon (de tercer no hi havia promoció), quart, cinquè i sisè. Moltes vegades la mestra explicava als de cinquè i després els de cinquè als de quart. Hi havia molta atenció individualitzada i, al mateix temps, teníem la sensació de fer molta pinya. També hi havia l'apadrinament lector dels grans als petits. El clima era i és molt proper, i en aquest entorn, com a mestra, tens més relació amb els nens i les nenes i amb les seves famílies.

### **Fer pràctiques de debò**

A la Universitat ens van plantejar fer un APS, que és un projecte que involucra l'entorn, a l'escola rural on fèiem les pràctiques, i ens van formar per poder fer-ho bé. La idea va ser que els alumnes ensenyessin als avis a fer servir mòbils moderns i tauletes. Per tant, el primer repte va ser assegurar que tots tinguessin aprenents a qui ensenyar. Per exemple, abans de fer aquest projecte vam parlar-ho amb els pares. Com que hi havia molta comunicació, era més fàcil arribar a un consens. Ens van ajudar molt. Com que hi havia alumnes que no tenien els avis a Lleida, com un nen que era de l'Índia, una de les mares va contactar amb l'associació de veïns per proposar-los si hi voldrien participar. Van ser tants els avis que van dir que sí que, tot i que ho anaven a fer els alumnes de quart, cinquè i sisè, vam afegir-hi els de primer i segon.

### **El currículum i la vida**

Per saber ben bé quins eren els interessos dels "alumnes grans" abans vam fer una carta convidant-los i preguntant-los què els interessava aprendre en concret. D'aquesta manera, al mateix temps, estàvem treballant l'àrea de llengües i la dimensió d'expressió escrita (tipologia de textos carta, invitació i qüestionari), així com el posterior anàlisi de les dades implicant l'àrea de matemàtiques en el treball de recompte i en l'estadística que mostrava allò que més volien els avis. El dia que van venir es van agrupar en parelles o trios: es feien selfies, posaven l'alarma, enviaven

whatsapps. En acabar, vam avaluar la sessió fent-los entrevistes.

## **La confiança com a motor**

Per als alumnes va ser una dosi de confiança i d'autoestima. És molt maco el moment en què una nena va dir: "Per fi puc ensenyar als grans". Aquest ha estat el millor projecte que he fet per a la universitat. T'emociona molt quan veus que no només els nens i les nenes hi participen, sinó que també els veïns. A més, que l'escola on fas les pràctiques et doni confiança et fa sentir molt bé, perquè veus si realment vols seguir en aquest ofici o no. A la carrera de magisteri s'haurien de fer més pràctiques, perquè així saps més ràpid si t'hi vols dedicar o no, i no has d'esperar fins a quart per adonar-te'n.

